

кáйватъ, да са наслéдили нéкое
 добрò имéниe, но понéже не знай-
 ли кáкъ са є пеchéлио, рéкли са си:
 Сега е самнalo, никoга немa да
 мракне. Вdйnз тóлкo малакъ раз-
 носецъ катò на моето имéниe не є
 достóанъ да гo смáта чelовéкъ.
 Но по и́стинé, дѣцата и безумни-
 тъ, каквóто твáрдъ добръ говори
 добрый Рiхáрдъ, сякатъ чи дваде-
 сятъ гроша и двадесятъ години не
 мde ся сваршать никoга. Но кога
 токъ зéма нéкой ѿношовытъ, а
 не притчъва нищо, не ѹе ся за-
 бábi твáрдъ да имъ намéри дá-
 пото: и тогава ся познава на-во-
 дата цéната, кога пресахне кладе-